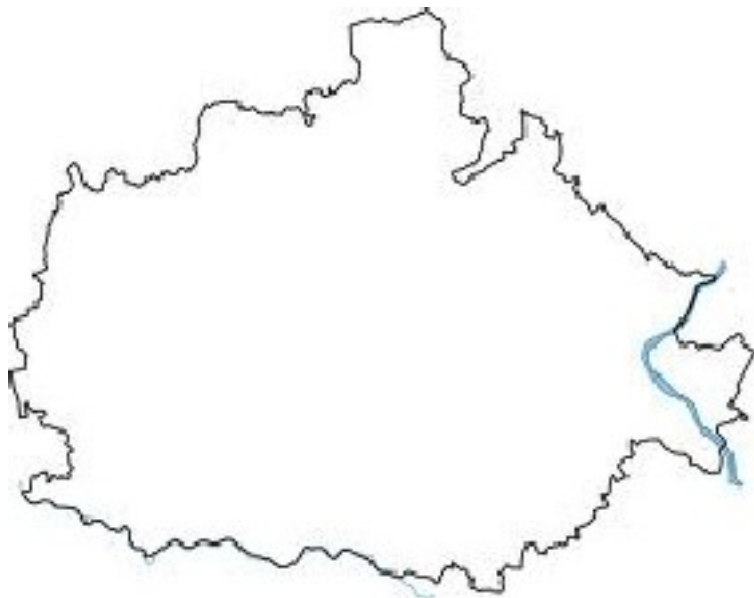


Írta:

2013. szeptember 05. csütörtök, 14:27

---



**Csupán két megye, Komárom és Pest lakossága mondhatta el, hogy több jövedelemhez jutott, mint a baranyai (képünkön a megye térképének körvonala látható) lakosok közül a keresők. Az elsőre talán meghökkentő hír igaz, de csupán részben. Hiszen ötven évvel ezelőtti statisztikai adatról van szó. Ami mára alaposan megváltozott, de ezt most nagyvonalúan feledjük el! Inkább mindenki örüljön, a fél évszázaddal ezelőtti eredményeknek, a nagy „dözsöléseknek”.**

A dolgozók zsebében, pénztárcájában lapuló forintok a vásárlásokban is jelentkeztek, bár nem minden tekintetben. Amíg a kenyérből, a déli végeken egy főre 80 kilogramm jutott évenként, addig a zalaiak, vasiak, borsodiak, nógrádiak, komáromiak 90 kilogrammot is elpusztítottak.

Ezzel szemben, a mi vidékünkön jó ment a vaj (92,4 dekagramm), a tej (53 liter), a sajt 58,5 dekagramm), ami a vidéki értékek közül kiemelkedett. Különösen jelentősnek volt minősíthető a tejfogyasztás, amiben kizárólag Budapest járt előttünk, a mért, 1962-es évben.

A mennyiségeket szemlélve, a húshoz érve, kissé zavaros számok is belekerültek az idézett jelentésbe. Miszerint szárnyasból, az évi fejadag „közel egy fél kilogramm, szemben a vidéki negyed kilogrammal”. Miközben mindenki asztalára 20 darab tojás is jutott, a baranyai családok között. De ebben a háztáji termelés nem volt benne! Azzal együtt viszont nincsenek információk, de még becslések sem állnak rendelkezésre, a témakörben. Húskonzervből mindenesetre az összes éhes szájba 55 dekagramm jutott.

Írta:

2013. szeptember 05. csütörtök, 14:27

---

Az pedig 15-tel több, mint az országos, átlagos mutató.

Az étolajat viszont nem kedvelték a népek, a 2 deciliter „arconként” nagyon alacsonynak tűnik. Bár, a zsírról meg nem szólt a fáma. Nem úgy sörről, ami mint tudjuk, komoly tényezőnek számított, legalábbis a dolgozók hangulata szempontjából.

Az egyénekre lebontva, mindenkire 45,4 liter jutott, de nem lehet tudni, kikre vonatkozott a statisztika. Mert lehet azt értékelni az összes emberre, de akár a gyermekekkel kibővített populációra is. Utóbbiak nyilván nem ittak, legfeljebb módosították a listákat.

A cukor evése meghaladta a 20 kilogrammot a régióban, aminél több csupán a három északi megyében fogyott. Bár, azért itt a gyümölcsök befőzésén túl, a borkészítést sem hagyhatjuk figyelmen kívül.

A főzelékkonzervek kelendőek voltak, a 130 kilogrammos rátával nem kellett a lista végén kullogniuk elődeinknek, miként 68 dekagrammos paradicsomkészítmény is megjárta, a maga szintjén. Az erre elköltött összeg, a 110 forint viszont nehezen értelmezhető napjainkban, bár 25 forinttal volt több, a más országos, nem fővárosi értékeknél.

Így teltek hát a napok felénk, legalábbis a hivatalos adatok szerint. Amikben a sertéshúsról szó sem esik, pedig a korábbi jegyrendszer a jelzett időszakra már megszűnt.